

Den mellemstatslige organisation Om samarbejdet med de afdøde og englene

ved Niels Henrik Nielsen. Lærer på Rudolf Steinerskolen i Skanderborg
Formand for Antroposofisk Selskab Danmark

Følgende er en kort skriftlig bearbejdning af det foredrag, jeg holdt på Antroposofisk Selskabs generalforsamling og jubilæumsstævne 5. og 6. maj 2023.

Mange mennesker har en oplevelse af, at tingene spidser til. Selv om man på alle mulige måder forsøger at løse de sociale og internationale problemer, så ser det ud til, at det er svært at ændre noget. Selv de store statslige og mellemstatslige organisationer fører for det meste ikke til de ønskede resultater. Hvorfor?

”Det vil kræve meget af menneskene at finde modet til, ikke kun at diskutere ydre social organisation og lignende, men i stedet gøre noget, som igen binder himlen til jorden, som igen binder de fysiske forhold til de åndelige”.
(R. Steiner Ga 224, 23. maj 1923).

Det stiller os med en klar opgave. Vil vi for alvor bevirke noget positivt i verden, så må vi ”inddrage” den åndelige verden. Med den åndelige verden menes her helt konkret de afdøde og englene.

Kampen om fremtiden

Rudolf Steiner taler om, at vi må danne en helt anden type ”mellemstatslig organisation”, en organisa-

tion, som ikke blot består af mennesker i den fysiske verden. Denne organisation må også bestå af individualiteter, der har forladt den fysiske verden, og forskellige englevæsner. I den åndelige verden er der ikke statsgrænser. Derfor kan denne organisation brede sig i hele den oversanselige verden og derfra impulsere og inspirere ”fysiske” mennesker over hele kloden. Det vil have meget stor betydning, hvis vi kan etablere dette samarbejde. Det har så stor betydning, at det vil være en afgørende faktor for, om vi overhovedet kan komme igennem den næste kulturperiode. Vi udvikler i øjeblikket bevidsthedssjælen, hvor vi er konfronterede med den fysiske verden, materialismen og egoismen. I denne konfrontation må vi vågne til et højere bevidsthedsniveau. På det næste kulturtrin vil vi kunne have opnået en langt højere grad af frihed, en langt højere grad af sociale evner, og ikke mindst en langt højere grad af real bevidsthed om åndelige væsner. Denne fremtidige kultur, som forberedes i

vores tid, kaldes Åndsselvets kulturperiode. Hvis det ikke lykkes at etablere den mellemstatslige organisation, hvor vi træder i et bevidst samarbejde med de afdøde og englenerne, så ”vil menneskeheden slet ikke kunne overleve den sjette efteratlantiske kulturperiode [Åndsselvets kultur]”.

For at kunne forstå alvoren af dette, kan det være en afgørende hjælp at gøre sig klart, hvad det er, vi er oppe imod.

Vi betegner Rudolf Steiner som en indviet - en indviet, som stiller sin indsigt og viden til rådighed for mennesket og menneskehedens udvikling. Han skildder dog selv, at der findes andre indviede, som har samme viden og indsigt som han. De beholder dog denne viden for sig selv, for at kunne udnytte den til at opnå egoistiske mål. Disse indviede betegnes som materialistisk indviede. Deres højeste mål er at forhindre udviklingen af omtalte åndsselvs kultur. Mennesker må ikke udvikle sig til frie individualiteter, og der må ikke udvikles et socialt samfund, som bygger på åndelig indsigt. Der skal i stedet etableres et helt igennem materialistisk samfund, som styres af systemer.

For at kunne opnå deres mål anvender disse materialistisk indviede et særligt middel. De betjener sig af afdøde mennesker! Der findes mennesker, som har den tragiske skæbne, at de i deres liv ikke kommer i berøring med religiøse og spirituelle tanker og oplevelser. Efter døden har disse mennesker meget svært ved at komme rigtigt ind i den åndelige verden. De bliver ligesom hængende. Det er en forfærdelig situation, og den kan slå over i en destruktiv tilstand. Det værste er, at lige nøjagtig disse sjæle kan udnyttes af de materialistisk indviede. R. Steiner beskriver, hvordan disse døde kan instrumentaliseres, så man opnår, at de kan virke igennem f.eks. højtstående statsmænds ord og taler. Disse taler kan have en stærkt suggerende virkning, som hurtigt breder sig gennem medierne. Virkningen kan have den modsatte karakter end det, som bliver sagt. En statsmand kan tale om menneskelighed, om fred og forståelse, men fremmane ufred og umenneskelige forhold. Vi hører og forstår ordene, men under ordene optager vi ubevidst en understrøm, som virker ødelæggende ind i vores følelser og vores vilje. Denne ødelæggende understrøm kan komme fra instrumentaliserede døde.

Set i lyset af dette får spørgsmålet om den mellemstatslige organisation en helt anden betydning. Vil vi for alvor gøre os håb om at virke positivt for menneskets og verdens fremtid, må vi gøre alvor af samarbej-

det med de afdøde og englenerne. Vi må dog arbejde helt bevidst, åbent og uden dunkle hensigter. Vi må undgå enhver form for egoisme.

Hvad skal der til?

Hvad skal der til, for at vi kan stille os ind i det arbejde? Rudolf Steiner peger på flere ting. På ene side må vi blive opmærksomme på, hvordan de afdøde og englenerne virker i os. På den anden side må vi mere aktivt og bevidst arbejde med, hvordan vi virker ind i ”deres” verden.

De afdøde, og igennem dem englenerne, virker konstant ind i vores følelse og vilje. Vi er ikke særligt bevidste om, hvor vores følelser og viljesimpulser egentlig kommer fra, derfor bemærker vi heller ikke deres impulser. Men jeg kan f.eks. opleve, hvordan en følelse, en stemme eller lignende, afholder mig fra at gøre noget, jeg plejer at gøre. Jeg kan opleve, at noget forsinker mig. Hvis jeg ikke var blevet forsinket, hvis jeg ikke havde haft en fornemmelse af, at jeg lige skulle vente, så ville jeg eller andre måske være blevet ramt af et uheld. Der findes uendeligt mange variationer af sådanne oplevelser. På den måde virkes der konstant ind i vores skæbne. Det gælder på alle områder af vores liv. De døde prøver at forhindre, at det ”forkerte” sker. Jo bedre vi bliver til at lytte til denne hjælp, desto mere sikre bliver vi i vores handlinger.

Det er også vigtigt, hvordan vi bruger vores tænkning. Ikke blot når vi er alene, men også når vi taler sammen med andre. Under ”normale” omstændigheder ødsler vi vore tanker bort. Man begynder at tale om et bestemt emne. Inden man er færdig, er man dog havnet et helt andet sted. Samtalepartnerne har ingen chance får at knytte an til noget og begynder så et helt nyt sted. Værre er dog, at de afdøde heller ikke kan finde vej ind i samtalen. Her må vi ændre os! Først og fremmest må vi lære at holde os til én tanke, ét emne. Og så må vi lære at lytte, ikke blot til den anden, men også til de tanker, der stiger op i os med en helt anden kraft end vores egne ufuldkomne tanker. Disse mere kraftfulde tanker kommer fra de afdøde. Det kræver stor opmærksomhed at bemærke dem, derfor skal vi ikke tale videre, så snart den anden er færdig, men skabe rum. De tanker, der kommer fra de afdøde, har en anden karakter end vores egne tanker. Det skyldes, at så længe mennesket er i et fysisk legeme, kan tanker, fornemmelser og viljesimpulser ikke helt komme til udfoldelse. De bliver ikke til det, de kunne blive til – de forbliver i en slags kim-tilstand. Men efter døden kan både vores tanker, fornemmelser og viljesimpul-

ser udfolde sig frit. Derfor er de afdødes tanker mere fuldkomne og frugtbare. Og disse fuldkomne tanker forsøger de at meddele til os. De ønsker at hjælpe. Vores samtaler kan blive overordentligt mere betydningsfulde, hvis de afdøde får lov til at tale med.

De afdøde virker også uden for os. De virker sammen med højere væsner i lyset. Gennem lyset virker de ind i alt både i naturen og de geografiske forhold. De skaber de forandringer, der skal til, for at jorden ændrer karakter. Hvis forholdene på jorden ikke er forandrede, når mennesker fødes igen, så vil det ikke være muligt for menneskeheden at udvikle sig. Her må vi udvikle en helt anden opmærksomhed i forhold til klimaforandringerne. Vi må lære at skelne mellem de forandringer og forvandlinger, der skabes af den åndelige verden, og de forandringer, der "skabes" direkte af vores uansvarlige omgang med jorden og naturen. Vi må dog også aktivt give noget til de afdøde og englene. De tanker, vi tænker, skal kunne optages af de afdøde, og derfor er det vigtigt hvilke tanker, vi beskæftiger os med. Vi må løfte vores tænkning ud af det subjektive og forstandsmæssige. Det gør vi, når vi f.eks. prøver at gennemtrænge livet og verdensbegivenhederne med åndsvidenskabelige begreber og metoder. Det er ikke vores opgave at tage parti eller dømme, men at forstå. Vi forholder os til fænomenerne og derigennem til de åndelige kræfter, der virker i begivenhederne. Det kan de afdøde og englene forbinde sig med. De forstår ikke sansebundne forestillinger, men rene tanker. Dem kan de arbejde videre med. De afdøde og englene har ikke umiddelbar adgang til alt, hvad der sker på jorden, derfor er de afhængige af, at nogen "fortæller" dem om det.

Vi kan også stille spørgsmål til de afdøde. Her er det igen vigtigt, hvordan disse spørgsmål stilles. Hvis spørgsmålene skal kunne "høres", må det være mere end blot ord. Der må være en tanke bag. Denne tanke må leve helt i vores følelse og vores vilje - vi må være fuldstændigt gennemtrængt af det spørgsmål, vi har. Lever det i os, vil de "høre" det, både de afdøde og englene. Og der kommer et svar. Det kan komme på mange måder - bl.a. som billeder, tanker, følelser og viljesimpulser. Svarene behøver dog ikke komme direkte til os, de kan også komme helt andre steder.

Den mellemstatslige organisation

Denne mellemstatslige organisation må have en særlig karakter. Den må række udover det helt personlige forhold til de afdøde. Det er en selvfølge, at vi mindes

vores afdøde og plejer det forhold, vi har til dem. Men det handler om noget mere. Vi må bevæge os ind på de områder, som vedrører alle mennesker; og vi må arbejde med overordnede åndsvidenskabelige begreber og spørgsmål. Selv om vi kun har kontakt til de afdøde, som vi har et karmisk forhold til, så kan de have karmiske forhold til levende og afdøde, som vi slet ikke kender. På den måde opbygges der efterhånden et større og større "netværk". Vi kan "fortælle" om, hvad der sker på jorden. De kan forarbejde tankerne, gøre dem frugtbare og bære dem videre, så de kan virke ind i andre menneskers tanker, fornemmelser og viljesimpulser, - de kan virke ind i skæbnen. Og når jeg selv gør noget, som viser sig at have en positiv betydning for andre, så må jeg huske at spørge mig selv om, hvor impulserne egentlig kom fra.

Sandsynligvis vil denne mellemstatslige organisation kunne bevirke de store og vigtige forandringer, der skal til, for at menneskeheden kan vokse ind i den næste kulturperiode. Den egentlige regent i den mellemstatslige organisation er Kristus. *"...når Kristus søges der, hvor han kan findes i sin realitet, i det menneskene forstår skæbnens rige som en virkelighed.... så vil den mellemstatslige organisation kunne skabes, hvilket vil betyde, at den virkelige kristendom kan udbredes over hele jorden."* (Bern 29. nov. 1917).

Ovenstående er kun en første antydning. Vil man arbejde dybere, må man søge til kilderne. R. Steiner har skrevet og sagt uendeligt meget om dette tema. Måske er det mere aktuelt end nogensinde før. De kræfter, vi er oppe imod, er så stærke, at vi ikke kan virke imod dem alene. Vi må alliere os med de åndelige væsner, som vil menneskehedens bedste.

Denne artikel bygger hovedsageligt på følgende tekster af Rudolf Steiner:

Geheimwissenschaft. Kap. Schlaf und Tod (Videnskaben om det skjulte. Kap. Søvn og død)

Die drei Reiche der Toten. Das Leben zwischen Tod und neuer Geburt. Bern, 29. November 1917. GA 182 (Der Tod als Lebenswandlung)

Die Verbindung der Lebenden mit den Toten. Berlin, 5. März 1918. GA 181. (Erdensterben und Weltenleben).

Foredrag: 18.11.1917 i GA 178

Foredrag: 20.1.1917 i GA 174. I disse to foredrag findes udtalelser om instrumentaliseringen af de afdøde.

Andreas Neider: Denken mit dem Herzen. Kap. 7. Die Wahrnehmung des Sonnenlichtes und die Wirksamkeit der Verstorbenen. Stuttgart 2019 (Findes ikke på dansk).